

[Søren P. Larsen.]

give Ministeren Ret i. Da vi i Fjor gennemførte en Forlængelse af Lovens Gyldighed, var det jo vitterligt for alle, at af de 3 Mill. Kr., som blev bevilget for et Par Aars Tid siden, var der kun brugt et forsvindende lille Beløb af de 3 Mill. Kr., der er stillet til Raadighed, saa skyldes det efter vor Opfattelse i fortrinsvis Grad den Omstændighed, at der maa være noget galt ved Loven. Det er Lovens Udformning, som ikke er saa heldig, som den bør være. Vi stillede nogle Ændringsforslag i Foraaret, da Loven blev revideret, og efter det Kendskab, jeg har som Medlem af det Nævn, der har med Lovens Administration at gøre, kan jeg sige, at heller ikke de Ændringer, som blev gennemført i Loven i Foraaret, har medført, at Loven i ret stor Udstrækning er taget i Brug i den Periode, der er gaaet indtil nu først i November. Jeg tror, den højtærede Minister let senere kan give os Oplysning om, hvor stort et Antal denne Ungdomsarbejdsløshedslov har givet Beskæftigelse i den Tid, Loven har været gældende. Jeg tror ikke, det er ret store Resultater, der er at pege paa her. Lovens Revision kommer vi vel til at staa over for i Aar igen, saa der kan blive Lejlighed til at gaa i Detailler vedrørende hele dette Forhold. Men det er min Opfattelse, at Spørgsmaalet om Beskæftigelse, ikke mindst om Beskæftigelse af de unge, er et Spørgsmaal, som trænger sig paa, og det har sin store Værdi, om man kunde hidføre en Ændring i dette Forhold herindefra, saa man kunde faa gennemført en Lov, om hvilken man kunde forvente, at den vil hidføre en noget større Beskæftigelse, end man hidtil har haft.

Det konservative Parti har jo to Gange givet Regeringen Loven, dels den første Lov, dels Revisionsloven, og jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Fru Gerda Mundt for en Tid siden har udtalt, at det ærede Medlem paa en Amerikarejse havde faaet det Indtryk, at Ungdomsarbejdsløshedsloven i Danmark ikke var saa god, som

den burde være. Det aabner jo vide Perspektiver for, at det vil være muligt at ændre denne Lov, naar den — hvad jeg formoder — kommer til Revision hen paa Foraaret, inden Rigsdagssamlingen udløber. Jeg vil som min Opfattelse sige, at det vistnok da bliver nødvendigt i stærkere Grad at tage Hensyn til det, vi fra Venstres Side har ført frem i Fjor. Hvis man skal have nogen Bund i det, tror jeg, man maa lytte en Smule efter de Henvendelser, der kommer udefra, hvor man i store Kredse af Befolkningen er utilfreds og stiller sig meget uforstaaende over for, at vi ikke herindefra forlanger Arbejde udført for en Del af den Understøttelse, som gives i de særlige Tilfælde, hvor det drejer sig om unge og ugiftte Personer. Jeg tror, man bliver nødt til at samle sine Kræfter paa at finde Vej frem her. Den nuværende Ordning medfører jo ikke alene, at store Værdier gaar tabt, men ogsaa rent psykologisk har det en meget uheldig Virkning, naar unge Mennesker, efter at de har udstaaet deres Læretid, kommer ind i en Arbejdsløshedsperiode, hvor de faktisk gaar ledige baade 1, 2 og 3 Aar. Det medfører en Forskydning af hele deres Samfundsofattelse, som kan være meget uheldig og kan være skæbnesvanger for det hele.

Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Socialminister meget stærkt paapegede, at Socialreformens Virkninger jo ganske givet vil være afhængige af de økonomiske Forhold og Erhvervsforholdene, som vi vil have her i Landet, og heri er jeg heller ikke uenig med den højtærede Minister. Jeg pegede paa, da vi for en Maanedes Tid siden beskæftigede os med det lille Lovforslag om en øget Understøttelse, at hvis man skulde have en nævneværdig Merbeskæftigelse her i Landet, vilde man blive nødt til i stærkere Grad at fæstne sin Opmærksomhed paa at hjælpe Landbruget frem mod saadanne Tilstande, at Landbruget kunde aftage mere Arbejdskraft, end det har kunnet i de senere Aar. Det er meget godt med de offentlige Arbejder, men rundt omkring fra hører vi, at Folk forlader det private Arbejde og søger ind til det offentlige, og naar saadanne Forhold kan opstaa, kan man iværksætte lige saa mange offentlige Arbejder, man vil, saa faar man endda ikke Bugt med Arbejdsløsheden. Jeg forstod den højtærede